

לא ב מיי' שם הלכה טו' שם הלכות חלילה שפי' מה (ובכשר חלילה שפי' ט) : לב ג מיי' שם הלכה טו' שם שפי' כב :

לג ד מיי' שם הלכה טז עו' שפי' שם שפי' ו' וי' קפי שפי' ג ובכשר קפט שכריות סדר חלילה שפי' טו' וספי' ג :

לד ה מיי' פ' י"ט מ'גל' שבת הלכה טו ספג לחין סס עו' שפי' ח' ח' ספגן שפי' טו :

[כ"ב קבלט.]

[ועי' חוס' שטבות ג ד'ה מלוא וטוס' ונחוס פו ד'ה מיוצ']

להו מיי' פ'ד מהלכות יבוס הלכה יט ספג עשין נכ עו' שפי' ח' ח' ספגן קפט שפי' כב כבס'ס' :

לו ז מיי' שם הלכה יז עו' שפי' שם שפי' ג ובכשר חלילה שפי' טא ובכריות סדר חלילה שפי' טב :

לז ח מיי' שם עו' שפי' שם כה' חלילה שפי' ד :

לח ט מיי' פ'ד מהל' תגינה הל' א ספג עשין רכו רכח רכט :

[ע'י חוספות מנחות ג. ד'ה הא דעירול]

חוספות ישנים

קב הקיטע דלחמ חליטש כשרה אלמא חשיב ליה מעל מני ר' מאיר דלא בעינן דומיא דקתש סהוא של עור דתמן הקיטע ויאל כשבת כאלמא של בגד [חליטש פסולת] אלמא בעינן דומיא דתתש לעור ואל' קפט רישא לסיסור ואל' אמאי לא סריך היי עליה דמתניין דקתינ כאלמא חליטש פסולת אלמא בעינן דומיא דתתש לעור והדר הני סבול של טן חליטש כשרה אלמא לא בעי דומיא דתתש ויאל ממתני' ליכא לאחובס דעלס ודאי מני לגטוי כי תמן סבול של טן חליטש כשרה גתחוסס עור ולא שייך למסרך עלה לפגול ולחני כדדיס [ועוד קתש] דכחא חמר של שטס חליטש כשרה אלמא מעל חא ואמרין גתסכת יומא דכחא חמר' נפקי כיוי'כ כמעל של שטס אלמא לא מעל חא ויאל דשי מיני שטס סס (א) פ'כ"ג כמס' שבת פרק גמא חש' דפ'ג' ר' מאיר ור' יוסי קב הקיטע ר' מאיר חשיב כמעל ומלכות הוא ור' יוסי לא חשיב ליה כמעל ומשאו חא. וי'רין כמס' וי'תא חמר לגטוי בו כיוי'כ אלמא לכ'ע מעל חא ומחוס

לכתחלה דל' רבי חיוב בתי עמודי לל' שפי' בקונט' ועוד דכתיב ועמד ואמר ומיאו עיטובא ליכא מדלחא כתיב ויעמוד ויאמר אבל ועמד ואמר אינו אלף סיפור דברים בעלמא והכי נמי ופטס גתסכת מועד קטן (דף כה. וס) גבי מנין לקריעה מעומד אבל ועמוד שני האנשים אמ'ג' דלא כתיב ויעמוד היינו לפי שאין כתיב שם מעשה אחר כך אבל הכא אחר ועמד כתיב המעשה ואין כאן אלף סיפור דברים בעלמא כמו *עמוד וקדשו *ועמדה וגשלת והא דדרשינן בספרי ועמד אין דברים הללו אלף בעמידה אומר רבינו יהודה דשמא לכתחלה בני הכי כדפרישית* : **והחולצת** מן הכוונה חליטש כשרה - ואל' מהיכא ס'ד למעוטי סומא ואל' מדכתיב לעיני הקונים והאל' דה"ה (ג) לפני יבס אל' משום דכתיב וירקה בפניו דהוי כמו לעיני קמ"ל דלא : (ג) **הקיטע** מני רבי מאיר היא - דחשיב מעל ממה שאין רגילים לעשות : **באנפיריא** של בגד אחאן לרבנן - דלא חשיב מעל מבגד כיון דאין רגילות לעשות כן וה"ה אנפיליא הקשה ר"ה דהכא משמע דר' יוסי לא חשיב קב הקיטע מעל דמוקרי כריתא דמכשרא ליה לחליטש כר' מאיר דוקא וכן משמע בפרק במה חשה (שבת דף טז: וס) וחילו בפרק בתרא דיומא (דף טז: וס) אמרינן דקב הקיטע בין לר' מאיר בין לרבי יוסי מעל הוא ופטס דר' יוסי גבי שבת דלמח מיפסק וחתי דלחתי' ר' אמות ברה"ר ועוד קשיא דהכא שרינן של שטס לחון ובפרק בתרא דיומא (ס) אמרינן חני רחמי אח רבי יהושע בן לוי שילא כסבול של שטס ביה"כ ובשמעתין מומי יה"כ לחליטש : **מאן** דמסגי על ליחא דכרעיה לא חלין : פ' בקונט' שאין זה קרוי רגל כיון שהפכו כל שוק ידיה נמי לא מיקרי מעל רגלו אבל היכא שנקטעה רגלו שוק היינו מעל רגלו דכיון דקודם קטיעה היה שוקו מעל רגלו אחר קטיעה נמי קרינא מעל רגלו ובענין זה פ' גאון אחד ור"ח פ' טעמא דלא חלין מאן דמסגי על ליחא דכרעיה דלא מני' ספיר למדחסי' לכולי כרעיה אחרעל לפי זה נמי אחי שפיר הא דגרע מעקיטע דקיטע דחיס שפיר כוליה שוקיה אחרעל מתוך פירושם משמע דפשיטא ליה דכרעיה מן הארכובה ולמטה חליטש כשרה היינו בקושר איכא לפרושי נמי דיהיב לאחר וחלין דכמה מקומות דיכול לומר וליטעמין לא הויא קשירה במקום רגל ורבינו נאס' בזה באיפסקא לכרעיה אלף

הוא נעל : **מדסיפא רבנן** - רישא תורה אור דקב הקיטע נמי רבנן ודייקי ואנעלך תחש ודקתני קב הקיטע כשר במחופה עור : **אדחני סיפא אנפיליא של בגד** - פסולה האי הוא ודאי דלאו נעל הוא דהא לא מנין ליטעמין חילוק בקב הקיטע דלפ"ג דמנין לאו נעל וכ"ס האי : **סיפא נמי ר' מאיר** - ולא דייק תחש ואפילו הכי של בגד לא משום דלא מנין אבל קב הקיטע מנין הלך אפילו אין מחופה עור כשר : **למדחסי' - לדחוף רגלו בקרקע : מוטס -** לאו אורחיה למדחסי' : **על ליחא דכרעיה -** שרגלו הפוך ודורס בעליוט של רגל ליחא לטון לוחים (שבת דף מו.) פלנא קלומר שאינו דורס בעמקס מדרס רגלו ואפ"ג דלכן (לעיל דף קא.) מן הארכובה ולמטה כשרה חסס הוא דכי נחסף רגלו קס ליה שוק ורחמנא חמר מעל רגלו דהיינו שוקו אבל האי לאו רגל הוא : **והפניא בסמיכות הרגלים -** כשרה : **מאי לאו דחלין כסו איהו -** הגורר את רגלו והס עקומים : **לאחר -** שרגלו ישרה : **בר אובא ובר קיפוף -** כפ' אלו מגלחין (מ"ק סה:) דלחלטו לדעתיה דרב חשי וליחא הפוך כרעיהו : **רגלים -** שלס רגלים תחוג (שמות עב.) **פרט לבעלי קבין -** שפטורים מן הראייה אלמא שוק לאו רגל הוא : **מעל רגלו -** משמע מדבר שהוא על רגלו מדלח כתיב וחלטה נעלו מרגלו : **שמע מינס -** ממתני' דקא מכשר מן הארכובה ולמטה : **האי אסתוריא -** קביליא המפסקת בין שוק לרגל : **עד ארעא נחיס -** ואין עוד פרק אחר למטה הימנה בעקב : **דלסדי כרעא -** השוק ועומד למול קף הרגל לאו מעל הוא וככרעא דמי : **ובשליטה סיוולתא מבין רגליה -** אלמא ארעיה נמי מיקרו רגל : **נוטלס ערכיס כירוכוס -** הכולל יולא מבין רגליה ממש והיינו דכתיב מבין רגליה : **לא עסס רגליו -** לא הסיר שער זקן התחתון : **לספך את רגליו -** מי רגלים אלמא ירכיס רגל מיקרו : **אלך מסוך הוא את רגליו -** כעגלון מלך מואב כתיב : **בין רגלים -** בין ירכוסיה שבל עליה סוכרא ונחכוונה כדי לייגעו : **כרע נפל שכב -** שבעה כתיב בקרא : רעה **מעבירה אמר רבי יוחנן משום ר'ש בן יוחי *כל טובתן של רשעים רעה**

מ"ק כה. חתם ודקתני קב הקיטע עור כשר : **למדחסי' -** לדחוף רגלו בקרקע : **על ליחא דכרעיה -** שרגלו הפוך ודורס בעליוט של רגל ליחא לטון לוחים (שבת דף מו.) פלנא קלומר שאינו דורס בעמקס מדרס רגלו ואפ"ג דלכן (לעיל דף קא.) מן הארכובה ולמטה כשרה חסס הוא דכי נחסף רגלו קס ליה שוק ורחמנא חמר מעל רגלו דהיינו שוקו אבל האי לאו רגל הוא : **והפניא בסמיכות הרגלים -** כשרה : **מאי לאו דחלין כסו איהו -** הגורר את רגלו והס עקומים : **לאחר -** שרגלו ישרה : **בר אובא ובר קיפוף -** כפ' אלו מגלחין (מ"ק סה:) דלחלטו לדעתיה דרב חשי וליחא הפוך כרעיהו : **רגלים -** שלס רגלים תחוג (שמות עב.) **פרט לבעלי קבין -** שפטורים מן הראייה אלמא שוק לאו רגל הוא : **מעל רגלו -** משמע מדבר שהוא על רגלו מדלח כתיב וחלטה נעלו מרגלו : **שמע מינס -** ממתני' דקא מכשר מן הארכובה ולמטה : **האי אסתוריא -** קביליא המפסקת בין שוק לרגל : **עד ארעא נחיס -** ואין עוד פרק אחר למטה הימנה בעקב : **דלסדי כרעא -** השוק ועומד למול קף הרגל לאו מעל הוא וככרעא דמי : **ובשליטה סיוולתא מבין רגליה -** אלמא ארעיה נמי מיקרו רגל : **נוטלס ערכיס כירוכוס -** הכולל יולא מבין רגליה ממש והיינו דכתיב מבין רגליה : **לא עסס רגליו -** לא הסיר שער זקן התחתון : **לספך את רגליו -** מי רגלים אלמא ירכיס רגל מיקרו : **אלך מסוך הוא את רגליו -** כעגלון מלך מואב כתיב : **בין רגלים -** בין ירכוסיה שבל עליה סוכרא ונחכוונה כדי לייגעו : **כרע נפל שכב -** שבעה כתיב בקרא : רעה **מעבירה אמר רבי יוחנן משום ר'ש בן יוחי *כל טובתן של רשעים רעה**

שבת סה: יומא טה:

הגהות הב"ח (א) גמ' והתניא סמוכות סרגלים מאי לאו: (ב) תוס' ד"ה והחולצת וכו' והיא ד"ה לענין יבוס: (ג) ד"ה קב הקיטע וד"ה כאלמא פ' ט"ז:

מ"ק כה: ע"ס תגינה ג. ד. ערכין יט:

[ע'י רש"י בערכין יט: מואב הישכ]

[י"ל רב אשי אמר וכו' בערכין יט: על גבול]

[לעיל יא: וס"ג]

כריות י' ס"ד כג:

סס [ע"ס]

גליון הש"ס רש"י ד"ה סאי אסתוריא קבילא וכו' ע"י מנחות ג ע"א רש"י ד"ה אסתוריא וסס דף ל' ע"א כחוס' ד"ה קיטעה כסוף סדור :

[פוסקין ע"ד:]

פסג סלונתא דר' מאיר לא גזר דלמח כפיל וחתי לאחויי - ור' יוסי גזר דלמח כפיל וחתי לאחויי - ואל' הכא מאי קאמר קב הקיטע מני ר' מאיר היא כר' יוסי מני לגטוי מעל חא - ולמח כפיל וחתי לאחויי הוי מעל גדול שאינו יכול להלך בו ופסול לחליטש : רגלים פטו לבעלי קבין ודפוקים מן הראייה אלמא שוק לאו רגל הוא ולכא כגלי מן הארכובה וי'תא חמר לגטוי בו כיוי'כ אלמא לכ'ע מעל חא ומחוס